

ליקוטים נפלאים בין המצרים

דמיון או מציאות.

במשך שנים עבד מושק'ה כחוטב עצים באחוזתו של הפריץ. המלאכה הייתה קשה והשכר הזעום הספיק אך בקושי לפרנסת ביתו, אך ברירה לא הייתה והוא המשיך לעבוד מבוקר עד ערב ולקוות לטוב.

יום אחד, תוך כדי עבודה, ניתזה חתיכת עץ גדולה מתחת לגרזן, וכשהיא פגעה בקרקע נשמע לפתע קול מתכתי מצלצל. מושק'ה עצר מיד את עבודתו ופנה לחפש את מקור הצליל. הוא חיפש בין העצים והשיחים ועד מהרה גילה לתדהמתו תיבת מתכת ישנה מלאה במטבעות זהב. נשימתו של מושק'ה נעתקה מרוב התרגשות. תמו ימי העוני! מהיום יהיה לו כסף בלי הגבלה! ילדיו לא יהיו עוד רעבים ואשתו לא תצטרך ללוות כסף מהשכנות לצרכי השבת.

אך כאשר נזכר באשתו הבין מושק'ה שהוא בבעיה. הוא יהיה חייב לספר לה מהיכן הגיעו מטבעות הזהב, והיא, כמו תמיד, לא תוכל לנצור את לשונה. תוך כמה ימים ישמע כל הכפר על המציאה, והפריץ יתבע את האוצר לעצמו בטענה שהיער וכל אשר בו שייכים לו.

חשב מושק'ה וחשב עד שמצא פתרון. הוא הלך לשוק וקנה כיכר לחם, דג מלוח וקנקן מים. לאחר מכן חזר אל היער והניח את כיכר הלחם על אחד הענפים, את הדג החביא בין ענפי שיח עבות, ואת קנקן המים מתחת לאבן גדולה. בסמוך הטמין מושק'ה את תיבת האוצר, והחזיר לתוכה מטבעות זהב אחדים. למחרת פנה מושק'ה לאשתו ואמר: 'את זוכרת שרצית פעם לראות כיצד אני עובד? ובכן בואי נצא יחד ליער ותוכלי לראות כיצד אני חוטב עצים'. שמחה האישה על ההזדמנות וחיש קל הלכו השניים אל היער. מושק'ה הראה לה כיצד הוא מפליא לחטוב עצים וכך בילו בני הזוג כמה שעות.

'אני רעב', הכריז מושק'ה בשעת צהרים. 'גם אני רעבה ובבית אין אוכל', אמרה האישה, 'במקום לבשל ביליתי ביער כל הבוקר'. 'פעם זקן אחד אמר לי שיש ביער הזו חלקה פלאית שבה אוכל גדל על העצים', אמר מושק'ה לאשתו, 'הנה נחפש את החלקה ונוכל להשביע את רעבוננו'.

פסעו בני הזוג במשעולי היער ובחנו היטב את העצים. לפתע עצרה האישה והצביעה בהתרגשות על אחד העצים. 'ראה, מושק'ה. לחם גדל שם על הענף'. טיפס מושק'ה על העץ ו'קטף' את כיכר הלחם. 'אך מה נאכל עם הלחם?' שאל. האישה הביטה לכל עבר ולפתע הבחינה בדג מלוח מונח בין ענפי אחד השיחים. 'הנה יש לנו דג מלוח', צעקה בשמחה. 'ומה נשתה?' שאל מושק'ה, ועד מהרה מצאה האישה גם את קנקן המים ש'צמח' מתחת לאבן. 'אכן, זו חלקת יער פלאית', אמרה האישה לבעלה והמשיכה לחפש בתקווה למצוא מציאות נוספות. לפתע היא הבחינה בתיבת אוצרות של ממש, ובתוכה כמה מטבעות זהב! אושרה של האישה לא ידע גבולות. ימים ספורים חלפו והשמועה על התעשרותו של מושק'ה פשטה בעיירה. תוך כמה שעות הגיע משרתו של הפריץ והזמין את מושק'ה לפגישה

דחופה עם אדונו.

'שלום מושק'ה', חייך הפריץ חיוך רב משמעות כשהיהודי נכנס, 'מה חדש אצלך?' 'ברוך ה', הכול כרגיל, השיב מושק'ה. 'ואיך הפרנסה?' הרים הפריץ את קולו. 'אין תלונות', אמר מושק'ה. 'מסתדרים עם מה שיש'. 'מסתדרים עם מה שיש?' התפרץ הפריץ, 'שמעתי שהתעשרת פתאום! שמעתי שמצאת תיבה מלאה מטבעות זהב!' 'אני?' התפלא מושק'ה, 'מי אמר דבר כזה?' 'אשתך סיפרה זאת לאשתי', אמר הפריץ בכעס. 'דע לך שכל מה שנמצא ביער שייך לי, ואם לא תביא לי את תיבת המטבעות אשליך אותך לכלא'.

מושק'ה העלה על פניו הבעה עגומה. 'אדוני הפריץ', אמר, 'אשתי מעט חולה ולפעמים היא מדמיינת דברים שלא היו ולא נבראו...' 'אשתי' אמרה שאשתך נראתה רצינית ביותר', אמר הפריץ, ומושק'ה הציע שאשתו פשוט תגיע בעצמה כדי שהפריץ יוכל להתרשם ממנה בעצמו.

'יום אחד הלכתי עם בעלי ליער', סיפרה האישה המפוכדת לאחר שהובאה על ידי משרתו של הפריץ, 'היינו רעבים ולפתע ראינו כיכר לחם צומחת על אחד העצים. לאחר מכן מצאנו שיח שמגדל דגים מלוחים, אחר כך שתינו מקנקן שבקע מאבן ישנה, ולבסוף מצאנו תיבה עם מטבעות...' 'הבנתי, הבנתי', אמר הפריץ למושק'ה באכזבה גלויה, 'לך מפה אתה עם אשתך המשוגעת, ועזוב אותי במנוחה'.

לפעמים תיאור של משהו נשמע דמיוני ובלתי מציאותי, אבל מי שמצוי בסוד העניינים יודע שהדברים נכונים. הפריץ, למשל, היה משוכנע שאשתו של מושק'ה מטורפת והוזה, אך מושק'ה ידע היטב שהיא מספרת בדיוק, אבל בדיוק, מה שאירע...

בימים אלו מתחילים ימי 'בין המצרים' שבהם חרבה ירושלים. חז"ל מספרים כי שנים לפני החורבן, כאשר בית המקדש עדיין היה בתפארתו, הזהיר ירמיהו הנביא את היהודים כי אם לא יחזרו בתשובה המקדש ייחרב והעם ייצא לגלות. איש לא האמין לו אז ונראה היה שהוא מדבר מדמיונו, אך כמובן שהוא צדק בכל מילה והחורבן אכן הגיע. היום אנו מצפים לגאולה השלמה, לביאת המשיח ולבניין בית המקדש. קשה לפעמים להתחבר לזה והדברים נשמעים דמיוניים, אבל אנו יודעים ומאמינים שכשם שנבואות החורבן התקיימו במלואן, כך גם נבואות הנחמה והגאולה יתקיימו במהרה בימינו.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב

ותחזינה עינינו בשוכך לציון

שיבנה בית המקדש....